

עליון קבוץ סעד

בע"ה כ"ט בסיוון תשפ"ד | פרשת קורח | 05.07.2024 | גליון מס' 3350

ישראל במלחמה - גיליון 36

תפלת אי שברק לתלמידי היוצאים לחפשת הקיץ

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ואמותינו שרה רבקה רחל ולאה - הוא יברך את כל ילדי ישראל היוצאים לחפשתם השנתית, ואת כל המורים וההורים המסימים יחד אתם את שנת הלימודים. זהו רצון מלפניך שתולידם לשלום ותציעדם לשלום ותגיעם לשלום לשנת הלימודים הבאה לאחר מנוחה ובכוחות מחדשים. הטוב והמיטיב לבריות יעניק להם בינה ודעת להמשיך לצמח, להסתקרו, ללמד ולחקר את העולם... ויוסיפו לגלות את יפי העולם דרך עינים מלאות פליאה ולב מלא חסד....

(התפילה התחברה בקהילת "בית תפילה ישראלי" בתל-אביב, מובאת בהשאלה).

שבת פרשת קרח - ראש חודש תמוז		ימי החול	
הדלקת נרות	19:30	זמן תפילין / טלית	04:46 ← 04:42
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
מנחה, קבלת שבת וערבית -	19:40	שחרית ב'	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית חופש - מוזמנים להצטרף להשלמת מניין	08:30
שחרית ע"מ	08:00	סוף זמן ק"ש	09:16 ← 09:14
שחרית ב'	08:30	מנחה וערבית	19:40
פרשת שבוע - הרבנית הדסה פרומן		שקיעה	19:49 ← 19:50
מנחה א'	13:30	ערבית	20:10
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית (בשקד ג')	21:00
תהילים לילדים בבית אפרת ביליה	16:45		
תהילים בבית רננה יערי	17:15		
לימוד הורים וילדים פרקי אבות	17:10		
מנחה ע"מ	17:30		
מנחה ב'	17:40		
שיעורו של הרב ארי סט	18:00		
צאת השבת	20:27		

שבת שלום

פרשת קורח -

אמור לי מי אשתך ואמור לי מי אתה

בפסוק א נזכרים, לצדו של קורח, גם דתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת. דתן ואבירם ישובו ויזונו ויפיעו בהמשך הפרק, ואילו און בן פלת נעלם כאילו בלעה אותו האדמה. טוב, זה דימוי לא מוצלח בהקשר שלנו, אבל לאן באמת נעלם און?

המדרש (בבלי סנהדרין קט עמוד ב, מתורגם מארמית) מספק הסבר לתעלומה:

"און בן פלת אשתו הצילתו, אמרה לו: מה יצא לך מזה? אם משה רב - אתה תלמיד, ואם קורח רב - אתה תלמיד. אמר לה: מה אעשה? (...). אמרה לו: שב, ואני מצילה אותך. השקתה אותו יין ושיכרתו, והסתירה אותו באוהל וישבה על הפתח ופרעה שערה. כל מי שבא (=לקרוא לו), ראה אותה וחזר לאחוריו. בין כך ובין כך נבלעו להם". אשתו של און הצילה אותו אפוא מגורלם המר של קורח ועדתו, בעזרת שילוב מנצח של דברי טעם ותחבולה נשית. המדרש מעמיד אותה כנגוד לאישה אחרת, אשתו של קורח, שדווקא ליבתה את האש ועודדה את קורח למרוד: אשתו של קורח אמרה לו: ראה מה עשה משה! הוא מנהיג, את אחיו מינה לכוהן גדול, את בני אחיו מינה לסגני כוהנים (...).

זהו שכתוב: חַכְמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה (משלי יד), זו אשתו של און בן פלת, וְאִוֶּלֶת בְּיַדֶּיהָ תִּהְרָסֶנּוּ (שם), זו אשתו של קורח.

מדרש זה משקף בבהירות רבה את התפיסה הרואה באישה כוח מניע מאחורי הגבר, לטובה ולרעה, תפיסה הנשמעת בשיח הפוליטי עד ימינו. ומה היה קורה אילו נשותיהם של קורח ושל און היו עוברות אל קדמת הבמה? האם הסיפור היה נגמר אחרת?

ד"ר טיילה וכמן מ'לט 929 - תנ"ך ביחוד.

שיר ראש חֲדָשׁ / מאיה ו'נבר'ט

ואולי זו עת הנסים
 אולי דברים קטנים גדולים
 ונפלאים לאין שעור נקרים בדרךנו
 מבלי שאפלו הרמנו את הראש.
 אני מאחלת לנו שלא נדע צער
 גדול לזמן מה רק צעדים קטנים
 כפי שנקפת נצפו גחליליות בהרי הגליל
 ובירושלים שנים אחרי שנעדרו כליל.
 לא לנו היכלת להבין
 גם אם לא נוכל לחדל מלנסות
 כעת באים נסים נפים כמו פיות
 למי שמאמין אבל גם למי שלא.

"להיות עם חופשי בארצנו"

לילה. אי שם בצפון הרצועה במשימה. אני צופה סביבי ורואה את היישובים השכנים לנו – שדרות, מפלסים, כפר עזה, נחל עוז. רואה את "חץ שחור", ומעל קו העצים מבצבץ לו הכדור הלבן בכניסה לסעד, הבית! אני נמצא כאן יחד עם הצוות שבא מכל קצוות הארץ, גיאוגרפית ופוליטית. בשנים האחרונות היו לא מעט מחלוקות בינינו, כמו בכל המדינה. אבל באותו בוקר ארוך לא היה ספק. "קול קורא והלכתי, הלכתי כי קרא הקול". כל אחד השאיר מאחור בית, משפחה, חברים ואמר "הנני". חדורי משימה ושליחות למגר את הרוע, להחזיר את החטופים, להשיב את הביטחון. מוכנים לעשות הכל זה עבור זה, בזכות האחוה העמוקה בינינו. אנו מבינים באופן הכי בסיסי שאפשר גם לא להסכים, גם להתווכח, גם לכבד וגם לאהוב אהבת נפש. אפשר "גם וגם".

ועוד לפני הכניסה, בימי ההמתנה אחרי הטירוף, מתאמנים, מתארגנים, מצפים. רוצים כבר לפעול. הרגשנו איך בזמן היקר הזה, כמדינה, מכווצים את האצבעות אחת אחת לאגרוף ודורכים את הקפיץ כדי שנוכל להשיב מנה אחת אפיים במקום ובזמן המדויק. כולם נרתמו למשימה: המגויסים על מדים, האזרחים בעורף וכל העם היהודי בתפוצות – כל אחד תורם את חלקו, לטובת מטרה משותפת.

אומרים שאנחנו דור התקומה. למעשה, אנחנו חלק בלתי נפרד משרשרת הדורות, ודור נוסף אשר שנים לאחר הקמת המדינה זוכה להיות שותף בהקמתה. והיום, יותר מאי פעם, אנו נדרשים לחדש את הברית בינינו – בין העם לנבחריו וגם בין העם לעצמו. הפילוג והשסע הבעירו את המדינה, כשלצערנו המנהיגות לא השכילה להרגיע את הרוחות. כל זה הביא אותנו למקום מסוכן ומפחיד. גם עכשיו, תוך כדי לחימה, מנהיגות ברורה איננה.

כדי שנוכל לעמוד בהצלחה במשימות הגדולות שעדיין עומדות לפנינו – החזרת הביטחון מבפנים ומבחוץ, הסדרת נושאים של דת ומדינה ואיך מקיימים מדינה יהודית ודמוקרטית – אנו חייבים שינוי בגישה שהובילו נבחרי הציבור בשנים האחרונות. חייבים שינוי בתרבות ההנהגה. מתרבות של שבטיות ובריחה מאחריות לתרבות של שיתוף, כבוד הדדי ונשיאה באחריות משותפת.

לאחרונה הדברים נכתבו בבירור בדו"ח ועדת החקירה הממלכתית לחקר אסון מירון:

"תרבות רעה מצאנו בתוך ביתנו. בתוך גופים ציבוריים, ברשויות שלטוניות ובקרב שליחי ציבור – נבחרים וממונים שהציבור הפקיד בידיהם את שלומו ואת ביטחונו. מצאנו תרבות רעה של הצגת דברים למראית עין בלבד, של התעלמות מהתרעות חוזרות ונשנות, של שאננות ושל קיבעון מחשבתי בעניינים משמעותיים הנוגעים לבטיחות הציבור ולשמירה על חיי אדם. תרבות רעה של היעדר משילות ושלטון החוק ודפוס פעולה של דחינות ושל הימנעות מקבלת החלטות. מציאות של התנהלות המושפעת לרעה מאינטרסים פוליטיים ומשיקולים זרים. תרבות רעה של ראש קטן, של מזעור האחריות ושל התחמקות ממנה..."

כדי למנוע את האסון נדרשה תרבות מתוקנת. נדרשו נושאי משרה וגופים הפועלים בראש ובראשונה מתוך חובת נאמנות להיותם שליחי ציבור – באחריות ובמקצועיות, נושאי משרה הנוהגים לפי הכלל הבסיסי ש"במקום שאין איש – השתדל להיות איש". נושאי משרה הפועלים בחרדת קודש כדי לממש כראוי את האחריות ואת הסמכות שניתנו בידם לטובת הציבור ולשלומו. זוהי עת לחשבון נפש, אך גם שעת רצון והזדמנות לתיקון ולשיפור. אל לנו להחמיצה!"

לקיחת אחריות על חיינו כאומה בארץ ישראל היא, הלכה למעשה, הגשמת הרעיון הציוני של "להיות עם חופשי בארצנו". יחד עם החופש והעצמאות, מגיע כובד משקל האחריות. ואם לא ניקח את האחריות לידיים ונממש אותה, אנו עשויים חס וחלילה לאבד את הכל – כפי שכבר היה בעבר.

לכן, כדי שנדע ללמוד מהעבר ולתקן לעתיד, כדי שנהיה ראויים למחירים היקרים מכל ששילמו ועוד משלמים טובי אחינו ואחיותינו עבור הזכות לחיות כאן, אנחנו חייבים לקחת אחריות, ולדרוש מההנהגה שינוי בשיח ובתרבות ההנהגה, לטובתנו ולטובת הדורות הבאים כאן.

יש לנו מדינה להקים. אם לא עכשיו - אימת?

מתוך דף הפייסבוק *le דויד דאן*

שליחות הפילדלפיה

ראיון עם רונית ברט על מסע המשלחת בהזמנת הפדרציה היהודית

במשך עשרות שנים מקיימת הפדרציה היהודית של פילדלפיה קשר של שותפות עם המועצה האזורית שדות נגב. תוך כדי תקופת הפינוי שלנו, תרומות הפדרציה היו נדיבות ומשמעותיות – לדוגמה, ה"קייטצ'ן טראקס", המקררים, ציוד למפונים וציוד יקר ערך לכיתת הכוננות. בחודש פברואר פנו נציגי הפדרציה לאשת הקשר שלהם בסעד - רונית ברט - בבקשה להצטרף למשלחת-עדות. מטרת המשלחת היתה להביא את הסיפורים והעדויות מכאן אל הקהילות שם, וכך להעמיק את הקשר עם הארץ והעם היהודי.

במשלחת השתתפו גל חורב (כפר מימון, אחיה של סלעית לזר), אסתר מרכוס (עלומים) כמנהלת מרכז החוסן של המועצה, עידית עשור (כפר עזה), אורן כהן (ממודיעין), צלם צבאי שהוקפץ לאזורנו, ורונית ברט כרכזת גרעיני צבר ונציגה של סעד.

מספרת רונית:

עם הגעת הנציגים לפילדלפיה, קיבלנו לוח זמנים מאורגן וצפוף שכלל מפגשים עם קבוצות שונות ומגוונות שביקשו לשמוע מה עבר עלינו ועל שכנינו ב-7/10 ובתקופת הפינוי. הבאים רצו להרגיש שותפים לגורלנו. המשלחת נפגשה עם אנשים מזרמים שונים ביהדות, גם כאלה שהקשר שלהם עם ישראל נחלש בשנים האחרונות. בזכות המפגשים, סיפרו אנשים רבים שהחליטו לחדש את הקשר עם המדינה והעם.

המשלחת נפגשה גם עם קבוצה של נוצרים אוהדי ישראל, הפועלים בארצות הברית נגד הקריאות האנטי-ציוניות שהתעוררו בתקופה האחרונה שם. המפגשים התקיימו בבתי כנסת, במרכזים קהילתיים ובבתים פרטיים. בסוף השבוע התקיים בבניין הפדרציה ערב מסכם בו סיפרו כל חברי המשלחת שוב את הסיפורים שלהם, מנקודת המבט האישית, וכנציגים של הקהילות בהן הם חיים. במעמד זה צולמו העדויות, כדי לשלוח אותן לקהילות נוספות באזור פילדלפיה וכך להגיע לציבור נוסף. רונית הציגה את הסיפורים של חיילות גרעין צבר היקרות שאיבדו את חייהן - רוז לובין ורבקה ברוך ע"ה.

רונית: "השבוע בפילדלפיה היה עמוס וקשה נפשית, אך הרגשנו שזו שליחות חשובה מאין כמוה. לא היינו מודעים למצב הקשה בו נמצאים יהודי ארה"ב בימים אלה של אנטישמיות גלויה. בזכות המפגשים האישיים נוצר חיזוק הדדי – אנחנו מחזקים אותם ומחברים אותם אלינו, לעם, לארץ. ומן ההתרגשות שלהם, התמיכה שלהם, ההתרגשות שלהם - יצאנו מחוזקים.

אני רוצה לבקש מכם - אם אירחתם אי-פעם מתנדבים, אם יש לכם קשרים עם אנשים בחו"ל – חשוב מאד לספר להם ולשתף אותם במה שעבר עלינו, על האזור שלנו, איך זה להיות מפונים, ומה קורה איתנו כיום. אם מזמינים אתכם להשתתף בזום, לכתוב רשמים או לפגוש מבקרים מחו"ל – עשו זאת. ראינו עד כמה זה תורם להבנת המצב, ועוזר לאנשים מעבר לים לעמוד איתנו, כנגד הקולות המושמעים שם."

ראיון והצלחתה על הכתה: שרה פולק

ליונת ולאהרלה לוי

ברכת מלך טוב חמה

לכבוד הולדת הנכדה ברית -

בת בכורה למרה ולצמחי אריאל

מי ייתן ותלכו לרוות אמנה הרבה נחת, בימים טובים וסקיט.

זיכרון עם סוף אפתיוצ –

מאלאות 53 שנים ללכתו בלא את se אמי אלו ז"ל

על קפדנותו ה"יקית" של אבי שמענו מחברים רבים, ואף לי הוא זכור כמי שהפטיש והפלס היו חלק מבגדי העבודה שלו.

וכך סיפר השבוע אחי לנכדיי:

כנער עבדתי במסגרייה בסעד, עם חברים רבים וטובים ובראשם המסגר המחונן והיצירתי נחמן צור ז"ל. פעם שמעתי שיחת מבוגרים, נחמן שאל בתמיהה מי אישר איזה פרויקט, ונענה כי המהנדס חתם על התוכנית. השיב נחמן כי איננו שקט ורק אילו היה אלי לוי חתום על המסמך היה שקט.

כך כבדרך אגב שמע הילד על מעמדו המקצועי של אביו, שהיה מרכז הבנין בסעד ובשער הנגב, ויצק את היסודות של רבים מבתי הקיבוץ.

והנה, בחלוף שני דורות מי שחתום על תכנון התב"ע של סעד הוא ... האדריכל אלי לוי, נכדו של אבינו, (בנו של אחי, וחבר טירת צבי), הנושא את שמו וכנראה גם את כישוריו ומקצועו.

הלוואי ונדע לשמר את הדייקנות והמסירות של הדור ההוא שייסד, בנה ונטע את הבית שלנו.

רותי לזר

פינת החטופים והנעדרים

קית' סיגל

בן 64, כפר עזה

קית' ואשתו אביבה (אדריאן) נחטפו מביתם בקיבוץ כפר עזה על ידי מחבלי חמאס והובלו לרצועה. ילדיהם סיפרו שהם שוחחו איתם בבוקר שבת. בנם שמע את המחבלים נכנסים, שמע צרחות, אבל לא יריות. שכן של הזוג העיד כי ראה אותם מובלים מביתם על-ידי מחבלים. בהמשך קיבלה המשפחה הודעה מהצבא כי ככל הנראה נחטפו ברכב של קית'.

אביבה שוחררה במסגרת הפעימה השלישית בעסקת שחרור החטופים ב-26.11.23. קית' נותר חטוף בעזה. ב-27.4.2024 פרסם חמאס אות חיים מסיגל. בסרטון הוא פונה לקרוביו תוך שהוא פורץ בבכי: "אני רוצה למסור למשפחה שלי שאני מאוד אוהב אתכם. חשוב לי שתדעו שאני בסדר, שאני מקווה מאוד שגם אתם. להתראות, ובתקווה שזה יהיה בקרוב."

למשפחת סיגל ארבעה ילדים וחמישה נכדים. הם מתגוררים בקיבוץ כבר 42 שנים. שניהם הגיעו לישראל מארצות הברית, מתוך אמונה במדינת היהודים, הם הכירו בישראל והתאהבו. קית' הוא מרפא בעיסוק.

בתפילה שישובו כולם הביתה במהרה.

צורכת את הפינה: מיכל בייליה.

ספריית הילדים שלנו

נתבקשתי לכתוב על הספרייה בשנה שחלפה, לכבוד שבוע הספר.

כמוכן שגם הספרייה שלנו עברה טלטלה בעקבות המלחמה.

ברגע אחד הספרייה נעזבה ולאחר זמן קצר, בהגיענו למלון, הוקמה מחדש במסעדת המלון. הצטרפה אליה גם משחקייה וכך היא הפכה למקום פעיל מאוד בימות החול ובשבתות. קיבלנו ספרים ומשחקים רבים, נקנו כונניות ספרים וריהוט נוסף ודקלה גינזברג, אני ונערות מתנדבות מיינו את הכול ואיישנו את המקום. בשבתות נעזרנו גם בהורים.

בנוסף, במלון העברתי שיעורי ספרייה לכיתות א', ו-ב', בהמשך המשכתי לנסוע גם לביה"ס דור נבו.

אירוע עצוב שחווינו היה מותה של צ'פי היקרה, הספרנית המיתולוגית של ספריית הילדים, יהי זכרה ברוך.

לאחר שנים רבות בהן עסקה צ'פי ז"ל בתיקון ספרים ללא עלות עבור הספרייה שלנו, תודה גדולה לרותי שלוין שנכנסה לתפקיד וממשיכה בתיקון הספרים במקומה.

עוד לפני שחזרנו לסעד התחלתי להגיע עם אוטובוס ההסעה של בארי ולשקם את הספרייה. חיכתה לי הפתעה מאוד לא נעימה: חולדות כרסמו את צנרת המזגן המיני-מרכזי וריח רע הורגש במקום. באישורה של שרון ובעזרתו של מוישליה גינזברג, הוזמנו מדביר וקבלן שטיפלו במפגע, ובהמשך נעשתה עבודת חשמל גדולה וגינןן לצורך התקנת מזגן חדש. כל זה דרש עבודת פינוי של חלק מכונניות הספרים ששתיים מהן הוחלפו בכונניות החדשות שקבלנו במלון, בעזרתו של אשכול - אב ביה"ס. זאת גם הייתה הזדמנות לזרוק ולמסור ספרים ישנים רבים.

חזרנו מהמלון עם ארגזי הספרים הרבים שקיבלנו במלון. תודה לדקלה שעזרה לי במשך כחודשיים לקטלג ולעטוף ספרים ועדיין העבודה רבה רבה.

העבודה בביה"ס בסעד, לאחר החזרה, גם היא לא הייתה קלה השנה. הילדים לא הגיעו לשיעורי ספרייה בספרייה, בשל איסור משרד החינוך, ואני הגעתי לכיתות עם ספרים שסחבתי הלוך וחזור באופניי.

זאת ההזדמנות להודות גם לתמי שרם שעוזרת לי כבר הרבה שנים בספרייה.

השנה ציינו את שבוע הספר באירוע של שעת סיפור ותערוכת ספרים גדולה, בספרייה ולא בחוץ - בשל המצב הביטחוני. תודה לרונית ברט על שעת הסיפור ולכל המשפחות שהגיעו.

קושי רב שאני נתקלת בו השנה במיוחד הוא בנושא החזרת הספרים. הקושי רב כי חלק מהמשפחות לא נמצאות כאן, וחלק נמצאות אבל טרודות בדאגות אחרות.

חשוב לדעת שהספרים שלא חוזרים הם הספרים המבוקשים ביותר ע"י הילדים, לכן אני מבקשת מאוד להתאמץ ולהחזיר.

בשבתות מגיעות משפחות רבות לתורנות בספרייה (תודה לכל התורנים) וגם בימי ראשון אחה"צ, ועדיין יש משפחות רבות שלא ביקרו בספרייה ומוזמנות להגיע.

אסיים בתפילה ובתקווה לשנה טובה יותר. כידוע, קריאת ספרים היא מקור להנאה, נחמה ורגיעה, ובספרייה מחכים לכם שפע של ספרים.

להתראות!

נפי קסט

האזכרה השנתית ליואב בן-נון ז"ל
תקיים אי"ה ביום שלישי הבא ג'תמוז 09/07 בשעה 18:30 בבית העלמין .
המשפחה.

דברים לסיים כיתה ו' תשפ"ד בבית ספרנו

(נאמרו בפתחת המסיבה בשבוע אפריל. המרכה מובאת בהמשכות)

לפני הכל, ננצל את ההזדמנות שאנחנו ברוב עם ונתפלל להצלחת חיילי צה"ל וחזרתם לביתם בשלום, להחלמת כל הפצועים, ולשחרורם במהרה של כל החטופים.

השבת נקרא בבית הכנסת את פרשת שלח-לך מחומש במדבר. שנים עשר האנשים שיצאו לתור את הארץ, היו מנהיגי השבטים, ראשי עם ישראל. למרות זאת, רובם נבהלו מהעם העז שישב בארץ כנען, חוץ משניים – יהושע וכלב.

כולנו מכירים את דברי כלב שאמר לעם ישראל: "עלה נעלה וירשנו אותה, כי יכול נוכל לה". גם היום אנחנו נדרשים לאמונה גדולה בה' ולאומץ לב בכדי להתמודד עם כל האתגרים שלפנינו.

לגור כיום באזורנו זאת ציונות במיטבה. אני מברך את כל מי שכבר הצליח לחזור לביתו באזור, ומאחל לאחרים, שכל אחד בזמן המתאים לו, יזכה לשוב לביתו כאן בעוטף ישראל. לגור כאן זו ציונות, וגם ללמוד כאן זו ציונות. גם ללמוד בכל מיני בתי ספר בארץ, שהם לא הבית שלכם, זה אתגר גדול. אני רוצה לשבח אתכם, תלמידים יקרים, על ההתמודדות עם האתגרים, והרצון וההשקעה למרות הכל, ללמוד ולהתקדם. יישר כוח גדול לכולכם – ילדים יקרים!...

אני מבקש להודות כאן קודם כל לה' יתברך, שזכינו שכל תלמידינו והוריהם יצאו מהאירועים הקשים שעברנו השנה, שלמים בגופם, ושבי"ה זכינו, ונמשיך לזכות בע"ה, לחזור הביתה, כל אחד בזמנו.

אני מבקש להודות לתמיר עידן ולמוטי אדרי, ודרכם לכל עובדי המועצה (שרפי בביאן מייצג אותם כאן), על העזרה הרבה לאורך כל הדרך, ובאופן מיוחד בשנה מורכבת זו, ובאופן עוד יותר מיוחד, לקראת אירוע זה, שמתקיים כאן בחצר המועצה... (בהמשך הודה יחזקאל לצוות בית הספר כולו על ההתגייסות).

עברנו שנה מורכבת ומאתגרת מאוד. השתדלנו כולנו לעשות את הטוב ביותר, אבל לא תמיד הטוב היה טוב לכולם. אני רוצה לנצל את ההזדמנות כדי לבקש סליחה ממי שנפגע מההחלטות שלי בתקופה מורכבת זו. הכוונות היו תמיד לטובה, והאחריות למעשיי – היא כמובן עלי...

תלמידים יקרים מאוד – השתדלנו לאורך שש השנים האחרונות לתת לכם את הכלים כדי להנהיג את עצמכם בדרך הנכונה, ובהמשך, להנהיג גם אחרים. בימינו קל מאוד לתור אחרי הלב והעיניים, והאתגר יותר ויותר קשה. מאחל לכם מעומק ליבי, שתזכרו את הדברים החשובים שלמדתם אצלנו, ובעיקר את המוטו שלנו, להיות טובים, ישרים ומאושרים.

לקהילת ביי"ס דע"ת, אני מאחל שנוזכה במהרה להתאחד, לצמוח ולפרוח, ונוזכה לגאולה השלמה שכולנו מייחלים אליה, יחד עם כל עם ישראל...

והצלחה רבה רבה לכל הבוגרים שלנו! מחכה שתזמינו אותי לחידון התני"ך העולמי ואו לקבלת התואר במכון ויצמן וכדומה. עלו והצליחו!!!

יחזקאל לנדאו – מנהל בית הספר דע"ת בסעף

לכל בוגרי מצרכת החינוך שלנו

מן הילד הרק ועד כיתה י"ב, החינוך הפורמלי והבלתי-פורמלי

ברכות חמות לכבוד סיום שנת הלימודים המאתגרת.

הלוואי שתהיה לכם חופשה מהנה, ראצה ומחה ככל האפשר!

ותודה חמה לכל הצוותים החינוכיים על מאמציהם הבלתי נלאים בשנה זו –

מלאה הצרכתנו ותודתנו עלוהות לכולכם.

אכתה סיכום ופרידה

"כמו עמוד ענן, כך תלך לפני העדר
 תבין הכל, תדע, לא תאמר מילה אחת
 כמו עמוד עשן תיעלם בתוך החדר
 משהו בך יאמר לך: המשך
 בדרכך". (עלי מוהר ויוני רכטר)

איך נפרדים ומסכמים? מאיפה מתחילים?

לפני קצת יותר משלוש שנים, בעיצומו של מבצע "שומר החומות", נכנסתי בלב רוטט מחשש ומהתרגשות ועם הרבה הרבה רצון, חזון, ותקווה לנהל על הצד הטוב ביותר, את מערכת החינוך החברתי של קיבוצנו היקר והאהוב. כמי שלא גדלה במערכת החינוך הקיבוצית ואף הייתה בשלבי קליטה בעת ההיא, קיוויתי שאלו לא יהיו בעוכרי ושאצליח תמיד לבחור נכון ולדעת מה ואיך לענות, לקבל החלטות ולהשתדל בכל מאודי לשמור על הוגנות והגינות. אז חוץ מסבבים ביטחוניים, קורונה ומלחמה כואבת אחת שטרם הסתיימה, הייתה גם הרבה עבודה חינוכית ועשייה מסביב לשעון, תוך כדי חקירה קבועה וניסיון ולהבין מה הכי נכון לנו ולילדינו במערכת החינוך של קיבוץ סעד.

היו בין היתר: שמירה על מסורות קיימות והכנסת מסורות חדשות ומתחדשות, עבודה קהילתית משותפת על יצירת חזון חינוכי מחודש ומותאם, חידושים לצד שמירה על הקיים, נתינת שם לכל קבוצת גיל, הגדלת אחוזי משרות ההדרכה ושעות העבודה, יצירה ושמירה על צוות קבוע איכותי ויציב, הקמת גרעין שירות לאומי בסעד, הפרדת 'זוגונים' לבתים כוללים חד גילאיים ויצירת זהות שכבתית וגאוות יחידה. והכי חשוב, היכרות אישית 'בגובה העיניים' עם כל ילד וילדה, ודלת פתוחה לכולם - תמיד ובכל מצב.

אני רוצה לנצל את הבמה כדי לומר תודה.

תודה לכל מי שליווה ותמך. לכל מי שידע לתת ביקורת בונה ולמי שידע לתת מילה טובה. תודה לכם, ההורים והקהילה, שסמכתם עלי והפקדתם בידי את העיסוק הכל כך חשוב: חינוך ילדינו. תודה לכל בעלי התפקידים שעזרו לאורך כל הדרך: לצוות חדר האוכל והקייטרינג, צוות הנהלת חשבונות, בעלי התפקידים בענפי המשק והקהילה השונים.

תודה לוועדת חינוך היקרה (קובי, מיטל, טלי, עינב ואורלי), תודה למור, לשרון מנהלת הקהילה ולפורום התומך של צוות הקהילה, תודה ענקית ומיוחדת לצוות הנהדר והמסור שלי – אין עליכם!!!, תודה לילדים ולנוער המדהימים שלנו - גאה בכם, אתם דור העתיד! ותודה אחרונה והכי חשובה למשפחתי האהובה שנשאה בגבורה (ורוב הזמן בשתיקה) את השעות הרבות בהן לא נכחתי בבית, ואף על פי כן עדיין נרתמו לעזרתי בכל פעם שהייתי זקוקה לה.

למרות שאני מסיימת באופן רשמי את תפקידי, החינוך החברתי תמיד יישאר בלבי ואני מקווה ומאמינה שמקומו החשוב יישאר בעיצוב דמותם ואופיים של ילדינו, כאן בחלקת אדמתנו בנגב המערבי.

מאחלת הצלחה רבה לשגית דניאלי היקרה שמחליפה אותי לתקופת הקיץ, ולמילכה שתגיע בתחילת השנה. אוהבת ומעריכה,

רות נדלר

צ' דואר ישראל ודואר סעד

דואר ישראל מגיע לסעד פעמיים בשבוע – בימי שני ורביעי, בסביבות השעה 11 לפנה"צ, זאת עקב מיעוט הישובים אליהם הדואר הנע מגיע בימים אלו.

עוד לפני המלחמה, הצטמצמו שירותי הדואר הנע, עקב החלטת השר, ומידי פעם נוספות "גזרות" חדשות. כיום, אין לרכב הדואר מסוף מחשב, ולכן לא ניתן לשלם דרכו תשלומים כלשהם. לאחרונה, הוציא הדואר נהלים חדשים לגבי שליחת מעטפות חריגות / חבילות לחו"ל. כדי לשלוח דואר כזה לחו"ל, יש להיכנס לאתר "דואר בקליק", שם ישנן הנחיות כיצד למלא טופס שליחת הדואר, וכיצד ניתן לשלם. אחרי מילוי הטופס והתשלום על המשלוח, יש להדפיס את הדף, אותו מדביקים על החבילה. חבילה כזו, שמוכנה עם הטופס המודבק עליה, ניתן להביא לדואר בסעד, והיא תשלח ליעדה.

חבילות בתוך הארץ וכן מכתבים רגילים ודואר רשום, הם דברי הדואר אותם ניתן לשלוח דרך דואר סעד. מנהג ישן יש לדואר ישראל: חבילות אשר מיועדות לנמענים בסעד, מוכנסות לאחר המיון, לשקי הדואר הנמצאים בתא הדואר של סעד, בדואר המרכזי בבאר שבע. עם הכנסת החבילה לשק, הדואר שולח הודעה לנמען, שהחבילה שלו בסעד... לכן, כל מי שמקבל הודעה כזו, ימתין בסבלנות עד שיקבל הודעה מדואר סעד, שחבילתו הגיעה לסעד. ואם הדואר מגיע בימים קבועים, לפעמים יש להמתין כמה ימים עד הגעתה לסעד.

לאחרונה גיליתי, שישנן מספר יזמויות בעלי שמות שונים, של אנשים המסתייעים בדואר סעד, ללא ציון שמם של בעלי העסק, והם גם לא דיווחו לי על כך. לעיתים, גם לאחר ששאלתי אנשים שונים ולא מצאתי תשובה, הוחזרו דברי הדואר לשולח עם ההודעה "לא ידוע". אחת מאותן יזמויות פרטיות, גיליתי למי היא שייכת, לאחר חיפוש במרשתת....

ישנם גם מכתבים המגיעים לעובדי זהב הנמצאים בסעד, ואצל כמה מהם, בנוסף לשמם, נרשם גם בעברית/אנגלית שם המשפחה בסעד, אצלם הם שוהים. זה מקל מאוד על המיון, ורצוי מאוד לביצוע גם על חבילות שהם מזמינים במרשתת.

המלצה נוספת: לרשום על חבילות המוזמנות מחו"ל גם שם משפחה, כדי שלא יהיה צריך לנחש לפי השם הפרטי המופיע עליה, למי היא שייכת.

מה חדש בחנות "יד ניה" feלנו?

המקום חזר לפעילות!

ניתן להביא שקיות עם בגדים נקיים, במצב טוב (לא קרועים או בלויים)

המעוניינים בכניסה מוזמנים לשאול מפתח מחגית גולן.

בכניסתכם יש לשמור על הסדר ולהחזיר את המפתח לחגית.

ובהזדמנות זו נוסף תודה גדולה לנורית קראוס שלקחה על עצמה את האחריות על המקום, והפעילה אותו מאז הלכה מאיתנו יהודית מוסנזון היקרה.

יוני 2024 – תחנת מצב קצ"ע סצ

בימיים אלה אנחנו מסיימים את קציר החיטה ואסיף תפוח אדמה ולמעשה כמעט וסוגרים את עונת 2024. זו היא הזדמנות לסכם את שנת 2023 שהייתה שנה מצוינת בגד"ש סעד. צירוף של עבודה קשה, הצלחה חקלאית ברוב הגידולים וניצול הזדמנויות בא לידי ביטוי בתוצאות הכספיות: הרווח של הגד"ש ב 2023 היה יותר מכפול בהשוואה לשנה הקודמת.

שני אירועים מרכזיים העסיקו, ומעסיקים אותנו, במהלך 2023 ובעת הזאת:

הראשון הוא כמובן ה 7 באוקטובר. מאז השבת הארורה, עבודת הגד"ש בשטח לא נפסקה בשום שלב. מחודש נובמבר 2023 שבנו לפעול תוך התמודדות יום-יומית מתמשכת עם אתגרי המעבר של קהילת סעד למלון 'נבו' בים המלח, מחד, ועם ההכרח לקיים שגרת עיבוד רצופה בשטח, מאידך. מאמצים רבים הושקעו כדי להבטיח שהעבודה תזרום, כשרעש המלחמה עוטף אותנו מכל עבר. **זה המקום לציין את עבודת צוות הגד"ש שעמד נכון למשימה!** תרומת העבודה של הצוות בולטת על רקע המצב הקשה של חלק מהגד"שים בקיבוצים השכנים לנו, שנפגעו מאד בתחילת המלחמה, חלקם איבדו עובדים יקרים, חלקם מפונים ובאופן מובן, הם מתקשים לחזור לעבודה סדירה. ליבנו איתם.

האירוע המרכזי השני, הוא הפרידה לשלום מהפעילות שהייתה לנו בברור חיל. ב 2024 אנחנו פועלים כגד"ש מצומצם, בהמתנה לחיבור לגד"ש שכ"מ, המאגד את שטחי כפר עזה ומפלסים. לשם כך, התחלנו בתהליך של לימוד וחפיפה לקראת איחוד כוחות מיטבי בהמשך. זהו צעד המלווה בהרבה אי ודאות מעצם השינוי ולנוכח המצב החדש. השינוי מתקדם תוך כדי תנועה, כשההכנות לעונה הבאה 2024-2025, שכבר נמצאת בפתח, בעיצומן. צריך להכין את השדות, לסיים את תכנית הזריעה וכמו תמיד, לייחל לגשם.

כל הכבוד לצוות הגד"ש, תודה לכל העושים במלאכה ולבעלי התפקידים במערך הקיבוץ התומכים בעשייה שלנו. גם בשגרת עבודת האדמה, אנחנו לא שוכחים את החטופים ואת כל הנפגעים מתחילת המלחמה ועד היום. נעשה ונצליח, ונקווה לבשורות טובות.

יוני בראק - תחנת מצב קצ"ע סצ

We Work מסצ

בשעה טובה סיימנו לארגן ולסדר את חדר ה We Work החדש.

כפי ששרון הזכירה בעלונים הקודמים, הבקשה לחדר עבודה שיתופי עלתה מהחברים במקביל להבנה שבתקופה זו רבים מעדיפים להיות יותר יחד מאשר לחוד.

החדר נמצא בתוך מתחם המתפרות הכולל מטבחון, שרותים ומרחב מוגן. בחדר עצמו ארבע עמדות עבודה (עם אפשרות להוסיף עמדה חמישית). בכל עמדה מחוברים שני מסכי מחשב, מקלדת ועכבר וכמובן אינטרנט זמין לעבודה. (ציוד המחשבים נתרם על ידי חברת אמדוקס, עוד בזמן השהות במלון).

הדגש לביצוע היה על פתיחה מיידית עם השקעה מינימלית. במקביל, במסגרת תוכנית "סעד למחר", נעשית מחשבה לטווח ארוך, שתעזור להפוך את המתחם למקום עבודה מותאם ומתוחזק.

מדיניות השימוש תתגבש בהתאם למספר המשתמשים ואופי העבודה.

מפתח ניתן לקבל בתיאום מראש עם אסנת סימון.

בואו בשמחה!

אסנת

life לכולכם!

אנו מזמינים אתכם להצטרף לוועדות שלנו, להיות חלק מהווה של החיים בקיבוץ ולעצב את העתיד של סעד. הוועדות שלנו ממלאות תפקידים חיוניים בפעילות הקהילה:

- אסיפות - לקבלת החלטות לעתיד סעד.
- פנסייה חברים – ביטחון סוציאלי.
- קליטת חברים חדשים- הגדלת והתרחבות הקהילה
- ביקורת – להתנהלות תקינה בקהילה.

כרגע הגישו מועמדות מספר קטן של חברים :

שם הועדה	צורך	הגישו מועמדות
ועדת אסיפות	<ul style="list-style-type: none"> • רכז/ת. • 2 נציגים חברי קיבוץ, • 1 נציג אגודה קהילתית (תושב) לנושאים הקשורים לאגודה הקהילתית 	0
ועדת פנסייה	<ul style="list-style-type: none"> • 2 נציגי ציבור 	1
ועדת קליטה	<ul style="list-style-type: none"> • 3 נציגי ציבור דור ביניים וממעלה • 2 נציגי ציבור צעירים 	2
ועדת ביקורת	<ul style="list-style-type: none"> • 4 חברי קיבוץ • 1 חבר אחד (תושב) אגודת המתיישבים 	2
ועד הנהלה (מזכירות)	<ul style="list-style-type: none"> • ייצא קול קורא בימים הקרובים 	

זו ההזדמנות לקחת חלק ולהשפיע על החיים בקיבוץ. **אנו קוראים לכם לבוא ולקחת חלק.** נכון, האתגרים מורכבים, בוודאי בתקופה זו, ועל כן זה הזמן וזו השעה לעשות את הצעד ולפעול למען הקהילה ועם הקהילה.

אתם, חברי וחברות הקהילה, האנשים שצריכים להניע את הקהילה.

זה לא יקרה אם לא תקחו חלק פעיל.

אי אפשר להפעיל את הוועדות ללא אנשים מתוכם!!!

יחד ניצור הווה ועתיד טובים יותר תוך חיזוק איכות החיים בסעד וחוסנה של קהילת סעד.

אילנה כראודה - יו"ר קיבוץ, שרון כראף - מנכ"לית קהילת סעד,

ליףק ויאדר - מנהלת מ"א.

מכלב"ה"ה

סעד חוגגת
77

חמישי • 18.07 • י"ה התמוז • המועדון לחבר

סדנאות קהילתיות	17:00-19:00
ארוחת ערה	18:30-19:30
טקס	19:30
תפילת ערבית	20:15
להקת גוטה גוטה	20:30

מחכים לראותכם נ. תרבות

שירה עובדת
לקידום ולשימור זמר ההתיישבות העובדת

לקראת ראש חודש תמוז וחג המשק המתקרב
מוזמנים בשמחה לחגוג עם יפתח מזור
והפרויקט המיוחד שלו

"שירה עובדת" - שירים שחוברו בקיבוצים לאורך השנים

יום ראשון | א' בתמוז | 7/7/24 | 20:30 | מועדון לחבר

ועדת תרבות

”קהל אלהי קהולא וצני”

(תהלים כט פסוק פותח)

במלאת ”עז” (77) שנים לקיבוצנו,

נקיים, בהובלת תיכון סעד

שבת קהילתית בשבת הבאה, ז' תמוז, 13.7, פרשת חוקת.

שני אירועים קהילתיים יתקיימו במהלך השבת –

❖ קידוש קהילתי בשעה 11:00 בקומת הקרקע –

במסגרתו יהיו במועדון לחבר ובחדר הנצחה תערוכות ועל הדשא משחקים לילדים.

א] המעוניינות ומעוניינים להציג מיצירותיהם, פרי עטם או מאוסף מיוחד שיש להם,

מוזמנים לפנות לאלה אורלוב ותראה אורן.

ב] המעוניינות והמעוניינים לשתף בתמונה היסטורית שיש להם מסעד לאורך השנים,

מוזמנים לפנות לרעות אורלוב ושקמה כספי-יניב.

ג] המעוניינות והמעוניינים להשתתף בתחרות עוגות יום הולדת – עז בסעד –

משהו ייחודי לסעד שיבוא לידי ביטוי מקורי בעוגה.

מוזמנים לפנות לאיתי גינזברג ורננה יערי.

❖ טז על ידי דוברים מגוונים בבית הכנסת בשעה 18:00

בית הכנסת – מרכז הקהילה הקיבוצית ?

בשנים האחרונות יותר ויותר הפכו בתי הכנסת שלנו למקום הכינוס, מקום המפגש המרכזי, קהילתי, יחידי וייחודי

בשבתות ובחגים. מהי המשמעות המתחדשת הנובעת מכך?

יהי רצון שנתברך גם בפסוק המסיים את פרק כט:

”ה' עז אצלנו יתן, ה' יברק את אמו באלופ.”

החלפה בעריכת האלון

לאחרונה פניתי לשרון בראל בבקשה להתחלף בעריכת העלון.

העול המתמיד הכרוך בהפקת עלון שבועי, הוא עול שקשה לי לעמוד בו.

ומצד שני – לאחר שהורגלנו במשך שנים רבות כל כך לעלון שכזה – מאד קשה לשנות דפוסים.

לפנייתה של שרון הבעתי הסכמה לסייע לעורך / לעורכת שיבואו אחריי, בהכנת כתבות, ראיונות וכד', על פי רצונם.

אני מודה לחברי המערכת היקרים שלי על עזרתם, ועל שיתוף הפעולה והעין הטובה של חברים וחברות רבים

בתקופת כהונתי.

בתקווה לבשורות טובות-

חגית רפא

משלחה של אנחת בקהילה

קהילה יקרה,

בשבת שעברה לאחר תפילת שחרית התרחשה תאונת קולנועית ליד בית הכנסת שבמהלכה נפגע אחד הילדים. לשמחתנו הוא מרגיש טוב. בעקבות התאונה נפגשו בשטח אליסף, הרב ארי ותרצה על מנת לתחקר את האירוע ולהפיק לקחים על מנת למנוע התרחשות דומה בעתיד. נחשפו הכשלים הקיימים במקום והוחלט להכשיר מקום לחניית קלנועיות ומקום לחניית קורקינטים. בנוסף יתקיימו פעולות הסברה למבוגרים וילדים בנושא בטיחות.

השבוע הגיע מח"ט צפונית (מפקד החטיבה הצפונית באוגדת עזה) אל"ם חיים כהן לפגישה עם חברי כיתת הכוננות בסעד. במהלך הפגישה הציג המח"ט סקירה רחבה על הנעשה ברצועת עזה והתארגנות הכוחות בגזרה כולה. אריאל סאסי הרבש"צ הציג את התנהלות כיתת הכוננות מאז ה-7 באוקטובר וחברי הכיתה העלו את האתגרים השונים באבטחת היישוב. זו הייתה פגישה משמעותית וחשובה המחזקת את הקשר והשיח עם החטיבה הצפונית ואוגדת עזה.

חדר האוכל

בשעה טובה ומוצלחת הותקנו המזגנים בחדר האוכל. רננה יערי יחד עם צוות נערים ונערות ניקו את חדר האוכל והכינו אותו לקראת הפתיחה המחודשת ביום ראשון הקרוב. לאחר הדיווח הקודם, קיבלנו מספר פניות מחברים באשר לאופן הפעלת חדר האוכל והמענה לחברי וחברות הקהילה. אנו עושים מאמצים על מנת לתת מענה לכל הבקשות. הגדלנו את מספר המנות בימים הראשונים ואנו מזמינים אתכם להגיע לחדר האוכל ולאכול יחד בחברותא. בקיץ, כידוע, מגיעים אליכם אורחים ונכדים לביקור. אנו מבקשים שבמידה וכמות האורחים מעל 4, עדכנו את רננה לפחות שלושה ימים לפני הביקור על מנת שנוכל להיערך בהתאם. בכל בקשה אתם מוזמנים לפנות לרננה וננסה לתת מענים ככל שניתן. בימים הקרובים יצא סקר שיסייע לנו לדייק את המענים. ביום ראשון בשעה 17:30 נקיים מפגש בנושא חדר האוכל במועדון לחבר יחד איתי ועם רננה. הציבור מוזמן.

מרחב מוגן

במהלך השבועות הקרובים נקיים סדרת אירועים קהילתיים אומנותיים בהם נספר את הסיפור שלנו מאז השבעה באוקטובר. כקהילה המורכבת מפרטים אנחנו רוצים ליצור מקום לסיפור שלנו, להתחיל לגעת ולעבד. לשם כך יצרנו קשר עם מרכז אומנים תקוע ובנינו סדרה של ארבעה מפגשים בהם נספר את הסיפור שלנו בדרכים שונות ומזוויות שונות, כאשר אחד מהאירועים מיועד למשפחות. מתוך התכנים שיעלו באירועים נאסוף חומרים לקראת סיכום השנה. האירוע ראשון בסדרה – מופע איור בלייב ומוזיקה יתקיים ביום שני 7.8 ב' תמוז. ויכלול סיפורים, ציורים ומוזיקה בהשתתפות הקהל. מוזמנים מאוד להשתתף ולשתף את החלק האישי שלכם בסיפור של כולנו.

פתרונות תקומה למשפחות שטרם חזרו לסעד

אנחנו ממשיכים לעמוד בקשר הדוק עם מנהלת תקומה בנושא. בשלב זה טרם התקבלה החלטה על סיוע במימון השעות מחוץ ליישוב במהלך תשפ"ה.

בברכת שבת שלום

לכבוד, ערן